

Lékaři a záchranáři by měli mít pětiletou výjimku na přesčasy

vloženo: 19.6.2023, 09.16

Novela zákoníku práce zabývající se mimo jiné prací na dohodu, která je transpozicí dvou evropských směrnic, včera prošla ve sněmovně druhým čtením. V jeho rámci byl načen pozměňovací návrh Víta Kaňkovského (KDU-ČSL) a dalších, který umožňuje pětiletou výjimku na umožnění přesčasové práce pro lékaře a záchranáře v rozsahu osm a 12 hodin týdně. Milan Brázdil (ANO) zase přišel s návrhem umožnit 24 hodinové služby.

„S transpoziční novelou se musíme vyrovnat s některými dopady, které v oblasti zdravotnictví jdou zejména u dohod o pracovní činnosti a dohod o provedení práce. Všichni víme, že dohody o pracovní činnosti jsou prioritně využívány v lůžkových zařízeních a na zdravotní záchranné službě, ale také v terénních, zdravotních a sociálních službách. A je to vlastně jakási náhražka přesčasové práce k běžnému pracovnímu poměru. V tuto chvíli se s tím dokážou nemocnice i zdravotní záchranná služba nějakým způsobem otočit, i když je to mnohdy na hraně. Ale se zpřísněními v oblasti dohod o pracovní činnosti a dohod o provedení práce by to byl jednak velký nárůst byrokracie a jednak mnohdy pro managementy neřešitelná situace, protože by nebyly vždy schopny postavit pohotovostní služby. Proto přicházíme s pozměňovacím návrhem, který vrací institut další dohodnuté práce přesčas,“ uvádí **Vít Kaňkovský**.

Ten ovšem zároveň upozorňuje na to, že tento institut platil už v zákoníku práce v letech 2008 až 2013, a to na omezenou dobu. Ani nyní ho není možno zavést jako trvalé opatření, ale pouze jako výjimku na dobu pěti let. Tak bude umožněna další práci přesčas pro zdravotnické pracovníky v rozsahu zhruba 416 hodin ročně a u zdravotní záchranné služby až 624 hodin ročně.

„V institutu další dohodnuté práce přesčas jde o dohodu, to znamená, že zdravotnický pracovník na ni může, a nemusí kývnout, stejně tak je to u dohody o pracovní činnosti. To znamená, bude stejně velká tíže na managementech lůžkových zařízení, záchranech, hospicové péče či terénních zdravotních služeb, aby si zaměstnanci vyjednali takové podmínky, že budou ochotni přistoupit na další přesčasovou práci,“ zdůrazňuje **Kaňkovský**.

Během nadcházejících pěti let je pak třeba hledat systémová řešení, což rozhodně nebude jednoduché. Věc by měli řešit už současní ministři Vlastimil Válek a Marian Jurečka, aby jejich nástupci za pět let nebyli ve stejné situaci, jaká nastala nyní.

Poslanec Milan Brázdil (ANO) také podal pozměňovací návrh zavádějící možnost sloužit dvacet čtyři hodin, a to za podmínek stanovení přestávek v práci. Důvodem je hlavně služba na záchranné službě.

Poslankyně Ivana Mádlová (ANO) vedle toho upozornila na potřebu ošetřit nyní ještě také vědecko-výzkumné projekty ve fakultních nemocnicích. Často totiž podle ní dochází k situacím, kdy má zaměstnanec u jednoho zaměstnavatele pracovní smlouvu jako lékař a současně je zapojen na základě dohody do výzkumných projektů. Pak ovšem může nastat problém s dovolenou. V tomto směru by tak podle Mádlové bylo na místě zamyslet se nad možným zavedením výjimky či odložením účinnosti novelizace v této oblasti alespoň do začátku příštího roku. V nemocnicích totiž nyní běží celá řada grantů a výzkumných projektů, které mohou být kvůli výběrům dovolené ohroženy, protože granty jsou finančně nastaveny tak, že nepočítají s tím, že dohody budou obnášet vícenáklady.